

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10859-05-25 שחם נ' א.ב.ג. רוטשילד בע"מ

לפני כבוד הרשם בכיר מיכאל שמפל

התובע: אודי שחם

נגד

הנתבעת: א.ב.ג. רוטשילד בע"מ חברות 514688936

פסק דין

מבוא

1. בפניי תביעה קטנה ע"ס 30,000 ₪, שעניינה משלוח דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת" \ "חוק הספאס").
2. התובע הוא אדם פרטי סטודנט למשפטים, והנתבעת היא חברה בע"מ, המנהלת את מועדון הלילה והריקודים "גימי הו" ("המועדון").

עיקר טענות התובע

3. לטענת התובע, ביום 17.2.2025 הוא צורף לקבוצה ביישומון ה-WhatsApp ששמה "לילות ללא קצה", מבלי שנתן לכך את הסכמתו. החל מיום 18.2.2025 החלה הנתבעת, או מי מטעמה, לשגר בקבוצה הודעות הנוגעות לאירועים שמקיימת הנתבעת במועדון.
4. התובע טוען כי במהלך התקופה נשלחו בקבוצה כ-30 דברי פרסומת, אשר כולן נועדו לשם קידום עסקיה של הנתבעת ומטרותיה המסחריות, וזאת תוך שימוש בשם המועדון ומיתוגו, לצרכי פרסום.
5. לטענתו, הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת, היות ומדובר בשליחת דברי פרסומת, מבלי שנתן לכך את הסכמתו. עוד נטען להפרת סעיף 30א(ד)(1), שכן ההודעות לא אפשרו הסרה ישירה מרשימת התפוצה, וכן להפרת סעיף 30א(ב)(1)(ג) נוכח היעדר ציון מפורש של זכות הנמען לסרב לקבלת דברי הפרסומת.
6. נטען כי בניגוד להוראות סעיף 30א(ה)(1)(א), ההודעות לא נשאו את המילה "פרסומת" בכותרת ההודעת כמצוות בחוק. וכי בניגוד לסעיף 30א(ה)(1)(ב), ההודעות לא כללו את פרטי זיהוי המפרסם ובכלל זה כתובתו ודרכי יצירת קשר.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10859-05-25 שחם נ' א.ב.ג. רוטשילד בע"מ

7. לטענת התובע, מדובר בשיטה שיווקית עקבית שמטרתה לצרף משתמשים לקבוצות ללא הסכמתם ולשגר דברי פרסומת תחת זהות של משתמשים פרטיים. לפיכך, לדבריו, מדובר בהפרה סדרתית ורוחבית של הוראות החוק.

8. ביום 6.4.2025 שיגר התובע לנתבעת מכתב התראה, במסגרתו דרש פיצוי כספי (נספח ב' לכתב התביעה).

9. לפיכך, עותר התובע לקבלת פיצוי בסך 30,000 ₪ בגין 30 הודעות WhatsApp שנשלחו בקבוצה אליה צורף ללא הסכמתו, וזאת מכוח הוראות חוק התקשורת המזכות בפיצוי לדוגמה של עד 1,000 ₪ בגין כל הפרה.

עיקר טענות הנתבעת

10. ראשית אציין, כי כתב ההגנה הוא לקוני ביותר. לטענת הנתבעת, אין לה כל קשר לקבוצת ה-WhatsApp "לילות ללא קצה". הנתבעת טוענת כי לא יזמה את פתיחת הקבוצה, לא צירפה אליה את התובע, לא ניהלה אותה וכלל לא הייתה מודעת לקיומה.

11. בנוסף, התובעת טוענת כי לתובע הייתה אפשרות לצאת מהקבוצה באופן מיידי, בלחיצת כפתור אחת, ואולם הוא לא עשה כן ובחר להישאר בה מרצונו החופשי.

דיון והכרעה

12. בדיון שנערך בפניי העידו התובע ומר אלון גת, מבעלי הנתבעת. אציין כבר עתה כי לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בכל אשר הוגש בתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה.

13. התובע חזר על טענותיו מכתב התביעה ותיקן את טענתו בדבר מספר ההודעות, תוך שהוא מציין כי ברשותו 28 הודעות בעלות תוכן שיווקי שנשלחו בקבוצת ה-WhatsApp (ת1). עוד הוסיף התובע כי מעולם לא ביקר במועדון ולא התעניין בפעילותו. מנגד, העיד נציג הנתבעת כי לחברה אין כל קשר לקבוצה ולשולחי ההודעות, וכי היא כלל לא הייתה מודעת לקיומה. לטענתו, נודע לו לראשונה על עצם קיומה של הקבוצה רק לאחר הגשת התביעה. לדבריו, הנושא עדיין מצוי בבירור.

14. התובע, מצדו, טען כי כל ההודעות כללו קישורים חיצוניים לרכישת כרטיסים למועדון באמצעות אתר בשם "זיגו", המשמש כמערכת סליקה למכירת כרטיסים לאירועי המועדון. נציג הנתבעת הכחיש כל קשר לאתר האמור.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10859-05-25 שחם נ' א.ב.ג. רוטשילד בע"מ

15. במהלך הדיון נשאל התובע מדוע לא הסיר את עצמו מהקבוצה, והשיב כי אכן עשה זאת, אך רק לאחר כחודש לערך, ממועד צירופו.
16. המחלוקת בענייננו מתמקדת בשאלה אחת עיקרית – האם בנסיבות העניין מתקיימת הפרה של סעיף 30א לחוק התקשורת, ואם כן, באיזה היקף.
17. סעיף 30א(א)(1) לחוק התקשורת מגדיר "דבר פרסומת" כ-"מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".
18. סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת קובע כי "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר... בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת...". קרי, חל איסור על מפרסם לשלוח "דבר פרסומת" באמצעי תקשורת שונים, אלא אם ניתנה לכך הסכמת הנמען מראש ובכתב. עם זאת, יצויין כי פנייה חד פעמית אל הנמען לשם קבלת הסכמה עתידית – לא תחשב כהפרה.
19. סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת קובע כי על אף הוראות סעיף קטן (ב), ניתן לשלוח דברי פרסומת גם ללא הסכמת הנמען, ובלבד שמתקיימים שלושה תנאים מצטברים, כדלקמן:
- (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך מו"מ לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו.
- (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, והנמען לא ניצל את ההזדמנות.
- (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או שירות מסוג דומה למוצר או לשירות מאותו הסוג שהנמען רכש או ניהל לגביו משא ומתן כאמור בפסקה (1).
20. בית המשפט העליון פירש את המונח "דבר פרסומת" בהתאם לתכלית החוק ולמטרותיו כהגדרה רחבה. נקבע כי לצורך בחינת הודעה כ"דבר פרסומת" בהתאם לסעיף 30א לחוק התקשורת, יש להתמ'ד במטרת ההודעה ולא באופן שבו נמען סביר היה מבין אותה. מסרים שנועדו, אף בעקיפין או בדרכים מרומזות, לעודד התקשרות עסקית או הוצאת כספים – ייחשבו כדבר פרסומת, בעניין זה ראו: רע"א 4806\17 פסגות בית השקעות בע"מ נ' זיו גלסברג (פורסם במאגרים, 25.10.2017).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10859-05-25 שחם נ' א.ב.ג. רוטשילד בע"מ

21. עיון בהודעות שצורפו כנספחים לכתב התביעה, ונסרקו לתיק כ-ת/1 מלמד, כי הנתבעת שיגרה בקבוצת הוואטספ נשוא התביעה 28 הודעות פרסומיות. לצורך בחינת תחולתה של הגדרת "מפרסם" בחוק התקשורת, וכן לצורך קיומו של "דבר פרסומת" יש לבחון את נוסח ההודעות עצמן. אחת מן ההודעות שנוסחה דומה לשאר ההודעות שנשלחו, כללה את הדברים הבאים:

"הלילה ב- Jimmy Who"

ערב אלקטרוני במועדון החם ברוטשילד

ליין אפ טכנו מיוחד...

קוד הנחה – electronic

כרטיסים בהנחה מיוחדת (בתוספת קישור לרכישת כרטיסים).

22. נוסח ההודעות מדבר בעד עצמו. שם המועדון מופיע בהן באופן בולט, והן כוללות הזמנה מפורשת להשתתף באירועים המתקיימים בו. לצדן של ההודעות נכללים קישורים לרכישת כרטיסים וקוד הנחה המעודד את הנמען לבצע רכישה בפועל. בהתאם להגדרת המונח "מפרסם" שבחוק התקשורת, אין אלא לקבוע כי הנתבעת אכן מהווה בגדר מפרסם כהגדרתו בחוק.

23. ההודעות שנשלחו מהוות דברי פרסומת מובהקים, שנועדו לקדם את עסקי הנתבעת ולעודד את הנמענים להתקשר עמה. עצם השימוש בשם המסחרי של המועדון, תוך שילוב של הצעה שיווקית בדמות "הנחה מיוחדת" לרכישת כרטיס, וההפנייה הישירה לקישור לרכישת כרטיסים - כל אלה מלמדים על תכלית מסחרית מובהקת להניע את הנמענים לביצוע רכישה. בנסיבות אלו, לא מדובר בהודעות בעלות מסר תמים, אלא בפרסום שיווקי לכל דבר ועניין.

24. אכן, ההודעות לא נשלחו אל התובע באופן אישי אלא הופצו בקבוצת WhatsApp, המונה, על פי עדות התובע, כ-600 חברים. עובדה זו אינה שוללת את סיווגן כ"דבר פרסומת" כהגדרתו בחוק. סעיף 30 לחוק אינו מתנה את קיומה של הפרה בכך שההודעה תישלח אך ורק לנמען יחיד, אלא די בכך שנשלחה הודעה אשר מטרתה לעודד רכישת מוצר ו/או שירות. משכך, גם פרסום בקבוצה הכוללת מספר חברים חברים (ואין זה משנה האם מדובר בחברים בודדים, או בכמה מאות – כמו במקרה דנן), שנשלח לאחר שהצירוף נעשה ללא הסכמה מוקדמת של הנמען, נכנס לגדר האיסור שבחוק. בעניין זה ראו: ת"צ (מחוזי ת"א) 32882-08-23 **ראובן כהן חללה נ' מלונות פתאל בע"מ**, פס' 37-36 (פורסם במאגרים, 07.08.25). באשר לכך, יצוין כי התובע העיד כי לא נתן כל הסכמה להצטרפותו לקבוצה, ומעולם לא בילה במועדון, לא צרך את שירותי הנתבעת ולא התעניין בהם. משכך, לא מתקיימים החריגים המנויים בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת, המתירים משלוח פרסומות בלא קבלת הסכמה מראש.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10859-05-25 שחם נ' א.ב.ג. רוטשילד בע"מ

25. באשר לטענת התובע כי ההודעות שנשלחו, לא נשאו בתחילתן את המילה "פרסומת": עין בהודעות שצורפו מלמד, כי יש ממש בטענתו זו. ההודעות אינן עומדות בהוראת סעיף 30א(ה)(1)(א) לחוק התקשורת, המחייבת כי דבר פרסומת יישא את המילה "פרסומת" בראשיתו באופן ברור ומובחן, כך שהנמען יבין מיד כי מדובר בפרסום שיווקי - מסחרי. זאת ועוד – סבורני, כי גם הוראת סעיף 30א(ה)(1)(ב) לחוק לא קוימה, היות ובאף אחת מההודעות לא צוין שמה המלא של הנתבעת, כתובתה או אופן יצירת קשר עמה. היעדר פרטים אלה שולל מן הנמען את האפשרות להבין מי עומד מאחורי המסר הפרסומי.

26. הנתבעת הכחישה כל קשר לקבוצה שבמסגרתה נשלחו ההודעות, ואף טענה כי אינה מכירה את הגורמים שעמדו מאחורי שליחתן. ואולם, ככלל, בהתאם להלכה הפסוקה, נקודת המוצא היא כי הודעת פרסומת המפרסמת עסק מסוים, שוגרה ע"י אותו עסק אלא אם הוכח אחרת. ר', למשל, רע"א 1326/18 סמארט קלאב אחזקות בע"מ נ' בתיה כהן (פורסם במאגרים, 31.12.20); תאד"מ (שלום-בת ים) 44296-07-21 פילצר נ' יד לאחים, ס' 12 (פורסם במאגרים, 22.12.22).

27. אשר על כן, הנטל להוכיח כי הנתבעת לא עומדת מאחורי משלוח ההודעות עובר אל כתפיה. בענייננו, הנתבעת לא הציגה כל ראיה שיש בה כדי לתמוך בטענתה ולא הובאה כל אינדיקציה לכך שמדובר בגורם זר שפעל בלא ידיעתה. נציג הנתבעת טען בדיון כי העניין מצוי בבדיקה, אך טענה כללית זו לא לוותה באסמכתא כלשהי, בתייעוד או בכל פעולה אחרת שנקטה על ידה, לשם בירור מקור ההודעות או זהות שולחיהן. מדובר בעטנה סתמית וכללית, שהועלתה לראשונה במהלך הדיון, ומצאתי לדחותה מכל וכל.

28. לא הוצגה ולו ראשית ראיה לכך שנעשתה פנייה כלשהי למנהל הקבוצה, או שנעשה ניסיון לאתר את שולחי ההודעות, או לכל הפחות פעולה מינמלית כלשהי לבדיקת טענות התובע. הימנעות הנתבעת מלעשות כן, פועלת לחובתה ומחזקת את המסקנה כי לא עמדה בנטל המוטל עליה. נוכח האמור, מצאתי כי הנתבעת לא הרימה את הנטל להוכיח היעדר מעורבותה במשלוח ההודעות, ועל כן חלה עליה האחריות למשלוח דברי הפרסומת מושא התביעה.

29. בנוסף לכך, התובע טען כי הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 30א(ד)(1) לחוק התקשורת, היות ולא נכללה בהודעות אפשרות להסרה, וכן כי הפרה את סעיף 30א(ה)(1)(ג) לחוק, מאחר שלא צוין בהן כי עומדת לנמען הזכות לסרב לקבל דברי פרסומת נוספים – אינני מקבל טענות אלו. אכן קבעתי כי ההודעות בענייננו מהוות "דבר פרסומת" וחובת המפרסם לשאת בהודעה את מנגון הסרה פשוט ונגיש, אולם, ההודעות נשוא התביעה נשלחו במסגרת קבוצת WhatsApp, ולא כהודעה פרטנית או באמצעות רשימת תפוצה אישית. בנסיבות אלה, סבור אני כי הדרך להפסיק את קבלת ההודעות היא באמצעות יציאה מן הקבוצה, פעולה פשוטה וגלויה לעיני כל משתתפי הקבוצה ואף איננה מסובכת למידי.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10859-05-25 שחם נ' א.ב.ג. רוטשילד בע"מ

30. טענת הנתבעת שלפיה לתובע עמדה האפשרות לצאת מהקבוצה בלחיצת כפתור מקובלת עליו במידה מסוימת. ככלל, אין באפשרות זו כדי לפטור את הנתבעת מאחריותה למשלוח ההודעות בלא קבלת הסכמה מראש. יחד עם זאת, התובע נותר בקבוצה במשך כחודש ימים עד אשר בחר לצאת ממנה, על אף שיכול היה לעשות כן במועד מוקדם יותר, ובקלות רבה. בקביעת שיעור הפיצוי, על ביהמ"ש לשקול את מכלול נסיבות העניין, לרבות אופן התנהלותו של התובע אפנה בעניין זה לרע"א 4704/20 יונתן בן עמי נ' FACEBOOK IRELAND (פורסם במאגרים, 09.02.21).

31. התנהלותו האמורה של התובע, אשר בחר להמשיך להיות חבר בקבוצה במשך חודש ימים, תובא במסגרת פסיקת שיעור הפיצוי. בנסיבות העניין, אני רואה בכך שיקול המצדיק הפחתה משמעותית בסכום הפיצוי המירבי הקבוע בחוק, וזאת מבלי לגרוע מאחריותה של הנתבעת לעצם ההפרה.

32. בנסיבות אלו, מצאתי להעמיד את שיעור הפיצוי על סך כולל של 9,800 ₪ (350 ₪ בגין כל הודעת 'ספאם' שנשלחה - 28 הודעות בסך הכל), וכן הוצאות משפט בסך 1,000 ₪. סכומים אלה ישולמו בתוך 30 יום, אחרת יישאו ריבית פיגורים מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.

33. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בתל אביב, בתוך 30 יום מיום קבלתו.

34. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישורי מסירה.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"ו, 13 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.